

31998R1687

L 214/12

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1998 7 31

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1687/98**1998 m. liepos 20 d.****iš dalies keičiantis Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1749/96 dėl suderintų vartotojų kainų indeksų prekių ir paslaugų apimtys**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

kadangi jie sudaro esminę vartotojus veikiančio infliacijos proceso dalį ir dėl to reikia, kad jie atsispindėtų SVKI;

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

kadangi Statistikos programų komitetas (SPK) per pirmininko nustatytą laiką nepateikė nuomonės; kadangi šiuo atveju laikantis Reglamento (EB) Nr. 2494/95 14 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos Komisija turi nedelsdama pateikti Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi,

atsižvelgdama į 1995 m. spalio 23 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2494/95 dėl suderintų vartotojų kainų indeksų ⁽¹⁾, ypač į jo 4 straipsnį ir 5 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

atsižvelgdama į Europos centrinio banko nuomonę ⁽²⁾,*1 straipsnis*

kadangi pagal Reglamento (EB) 2494/95 5 straipsnio 1 dalies b punktą kiekviena valstybė narė turi sudaryti suderintą vartotojų kainų indeksą (SVKI) pradedant 1997 m. sausio mėn. indeksu; kadangi reikalavimas sudaryti SVKI jokiū būdu nekelia abejonės dėl valstybių narių teisės skelbti savo nacionalinius nesuderintus infliacijos indeksus, kuriuos jos gali naudoti nacionalinės politikos tikslams;

Reglamentas (EB) Nr. 1749/96 iš dalies keičiamas taip:

1. I priedas pakeičiamas šio reglamento Ia ir Ib priedais;
2. 1 straipsnio pirmojoje įtraukoje išbraukiamas žodis „pradinę“;
3. 2 straipsnio a punktas pakeičiamas taip:

„a1) SVKI „apimtis“ yra apibrėžiama kaip tos prekės ir paslaugos, kurios yra ištrauktos iš namų ūkio galutinės pinigines vartojimo išlaidas, kaip nurodyta a2 punkte. Ji yra klasifikuojama pagal Ia priede pateiktas keturženkliais kodais žymimas grupės ir pogrupius, sudarytus pagal COICOP tarptautinį klasifikatorių ir vadinamus COICOP/SVKI (individualaus vartojimo išlaidų pagal paskirtį klasifikatorių, pritaikytą SVKI reikmėms).“

a2) „Namų ūkio galutinės pinigines vartojimo išlaidos“ yra apibrėžiamos kaip ta galutinių vartojimo išlaidų dalis, kada namų ūkiai atliko piniginius sandorius per vieną arba abu lyginamuosius laikotarpius, ir apibūdinta Ib priede. Jei nenurodyta kitaip, Ib priedas remiasi Europos sąskaitų sistemose (ESS) nustatytais apibrėžimais, pateiktais Reglamente (EB) Nr. 2223/96 (*). „Namų ūkio galutinės pinigines vartojimo išlaidas“ sudaro išlaidos prekėms ir paslaugoms, kuriomis individualias reikmes arba poreikius tiesiogiai tenkinti naudojasi arba:

a2a) nuolatiniai namų ūkiai šalies teritorijoje ar užsienyje; arba

kadangi 1996 m. rugsėjo 9 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1749/96 dėl pradinių Tarybos reglamento (EB) Nr. 2494/95 dėl suderintų vartotojų kainų indeksų įgyvendinimo priemonių ⁽³⁾ nustato tam tikrą pradinę SVKI prekių ir paslaugų apimtį, kuri apsiriboja tomis prekėmis ir paslaugomis, kurioms buvo taikomi visi arba dauguma nacionalinių vartotojų prekių indeksų (VKI); kadangi kainos, imtinios sudarant SVKI, ypač subsidijų, priemonių grąžinimo ir kompensacijų traktavimas reikalauja suderintų apibrėžimų; kadangi dar reikia tiksliai apibrėžti SVKI geografinę ir gyventojų apimtį;

kadangi pagal Reglamento (EB) Nr. 2494/95 3 straipsnį SVKI turi būti pagrįstas prekių ir paslaugų, kurias galima įsigyti valstybės narės ekonominėje teritorijoje vartotojų reikmėms tiesiogiai tenkinti, kainomis; kadangi kainos, kurių taip pirkdami vartotojai faktiškai nemoka, alternatyvios išlaidos arba palūkanų mokėjimas netinka vartotojų kainų infliacijos tarptautiniams palyginimams;

kadangi pripažįstama, kad kompensacijų pokyčiai negalėtų turėti įtakos infliacijos matams platesniame kontekste, bet

⁽¹⁾ OL L 257, 1995 10 27, p. 1.

⁽²⁾ 1998 m. liepos 14 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 229, 1996 9 10, p. 3

- a2b) nuolatiniai ir nenuolatiniai namų ūkiai šalies teritorijoje; arba
- a2c) namų ūkių gyventojai, įtraukti į nacionalinio namų ūkio biudžeto tyrimo sritį.
- a3) SVKI naudojamos kainos yra pirkimo kainos, kurias namų ūkiai sumokėjo individualioms prekėms ir paslaugoms pirkti piniginiiais sandoriais. Jei prekės ir paslaugos vartotojams buvo nemokamos, o vėliau buvo mokama faktiška kaina, tai pereinant nuo nulinės kainos prie faktiškos kainos ir vice versa suderintame vartotojų kainų indekse (SVKI) turėtų būti atsižvelgiama.
- a4) SVKI „svoriai“ yra bet kuriam prekių ir paslaugų, kurias apima SVKI, rinkiniui bendros namų ūkių išlaidos, išreikštos santykiu su bendromis išlaidomis visoms prekėms ir paslaugoms.

(*) OL L 310, 1996 11 13, p. 1.“

4. 3 straipsnis pakeičiamas taip:

3 straipsnis

Apimtis

1. Manoma, kad gali būti palyginami suderinti vartotojų kainų indeksai (SVKI), sudaryti atsižvelgiant į kainų pokyčius ir svorį, apskaičiuotus kiekvienai la priede pateiktai namų ūkio galutinio piniginių vartojimo išlaidų grupei, sudarančiai didesnę kaip vieną tūkstantąją dalį bendrų išlaidų visoms šio straipsnio 2 dalyje nurodytoms grupėms.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1998 m. liepos 20 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
W. MOLTERER

2. SVKI apimtis išplečiama taip:

- a) pradėdamos sudaryti 1997 m. sausio mėnesio SVKI, valstybės narės apdoroja surinktus duomenis, apimančius tas grupes, kurios la priede yra pažymėtos „pradinė apimtis“;
- b) vėliau, bet ne anksčiau kaip sudarydamos 1999 m. gruodžio mėnesio SVKI, valstybės narės apdoroja surinktus duomenis, apimančius ir tas grupes, kurios la priede pažymėtos „1999 m. gruodžio mėn.“.
5. 4 straipsnyje žodžiai I priede“ pakeičiami žodžiais la priede“.

2 straipsnis

Atsižvelgdama į Sprendimu 89/382/EEB, Euratomas ⁽¹⁾ įsteigto komiteto požiūrius, Komisija per dvejus metus nuo šio reglamento įsigaliojimo parengia pranešimą ir pateikia jį Tarybai. Pranešime įvertinamas šio reglamento nuostatų veikimas, ypač namų ūkio galutinių piniginių vartojimo išlaidų sąvoka lyginant ją su atitinkamomis alternatyviomis sąvokomis. Po šio pranešimo Komisija prirėikus gali pateikti atitinkamus pasiūlymus dėl šio reglamento keitimo.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiame leidinyje*.

⁽¹⁾ OL L 181, 1989 6 28, p. 47.

Ia PRIEDAS

SVKI apimtį sudaro šios grupės pagal COICOP/SVKI klasifikaciją:

Kodas	COICOP/SVKI pavadinimas	Pradinė apimtis 1997 m. sausio mėn.	Papildymas 1999 m. gruodžio mėn.	Neįtraukiama
01.	MAISTAS IR NEALKOHOLINIAI GĖRIMAI			
01.1.	Maistas			
01.1.1.	Duona ir grūdų produktai	visa		
01.1.2.	Mėsa	visa		
01.1.3.	Žuvis	visa		
01.1.4.	Pienas, sūris ir kiaušiniai	visa		
01.1.5.	Aliejus ir riebalai	visa		
01.1.6.	Vaisiai	visa		
01.1.7.	Daržovės, įskaitant bulves ir kitus šakniavaisius	visa		
01.1.8.	Cukrus, uogienė, medus, sirupai, šokoladas ir saldumynai	visa		
01.1.9.	Niekur kitur nepriskirti maisto produktai	visa		
01.2.	Nealkoholiniai gėrimai			
01.2.1.	Kava, arbata ir kakava	visa		
01.2.2.	Mineraliniai vandenys, gaivieji gėrimai ir vaisių bei daržovių sultys	visa		
02.	ALKOHOLINIAI GĖRIMAI, TABAKAS			
02.1.	Alkoholiniai gėrimai			
02.1.1.	Spirituoti gėrimai	visa		
02.1.2.	Vynas	visa		
02.1.3.	Alus	visa		
02.2.	Tabakas			
02.2.1.	Tabakas	visa		
02.3.	Narkotikai			
02.3.1.	Narkotikai			neįtraukiama
03.	APRANGA IR AVALYNĖ			
03.1.	Apranga			
03.1.1.	Aprangos medžiagos	visa		
03.1.2.	Drabužiai	visa		
03.1.3.	Kiti aprangos gaminiai ir aprangos reikmenys	visa		
03.1.4.	Aprangos valymas, taisymas ir nuoma	visa		
03.2.	Avalynė			
03.2.1.	Batai ir kita avalynė	visa		
03.2.2.	Avalynės taisymas ir nuoma	visa		
04.	BŪSTAS, VANDUO. ELEKTRA, DUJOS IR KITAS KURAS			
04.1.	Faktiniai būsto nuomos mokesčiai			
04.1.1.	Faktiškai nuomininko mokami nuomos mokesčiai	dalys ⁽¹⁰⁾	visas ⁽¹¹⁾	
04.1.2.	Kiti faktiniai būsto nuomos mokesčiai	dalys ⁽¹⁰⁾	visas ⁽¹¹⁾	
04.2.	Būsto nuomai priskiriami mokesčiai			
04.2.1.	Būsto savininkams priskiriami nuomos mokesčiai			neįtraukiama ⁽¹²⁾
04.2.2.	Kiti priskiriami būsto nuomos mokesčiai			neįtraukiama ⁽¹²⁾

Kodas	COICOP/SVKI pavadinimas	Pradinė apimtis 1997 m. sausio mėn.	Papildymas 1999 m. gruodžio mėn.	Neįtraukiama
04.3.	Įprastinė būsto priežiūra ir remontas			
04.3.1.	Medžiagos įprastinei būsto priežiūrai ir remontui	visa ⁽¹³⁾		
04.3.2.	Būsto priežiūros ir remonto paslaugos	visa ⁽¹³⁾		
04.4.	Kitos su būstu susijusios paslaugos			
04.4.1.	Atliekų rinkimas	dalis ⁽¹⁴⁾	visas ⁽¹⁵⁾	
04.4.2.	Nuotėkų rinkimo paslaugos	dalis ⁽¹⁴⁾	visas ⁽¹⁵⁾	
04.4.3.	Vandentieka	dalis ⁽¹⁴⁾	visas ⁽¹⁵⁾	
04.4.4.	Kitos, kitur nepriskirtos su būsto susijusios paslaugos	visa		
04.5.	Elektra, dujos ir kitas kuras			
04.5.1.	Elektra	visa		
04.5.2.	Dujos	visa		
04.5.3.	Skystasis kuras	visa		
04.5.4.	Kietasis kuras	visa		
04.5.5.	Karštas vanduo, garas ir ledas	visa		
05.	BŪSTO APSTATYMO, NAMŲ ŪKIO ĮRANGA IR KASDIENĖ NAMŲ PRIEŽIŪRA			
05.1.	Baldai, būsto apstatymo reikmenys, kilimai ir kitos grindų dangos bei jų remontas			
05.1.1.	Baldai ir būsto apstatymo reikmenys	visa		
05.1.2.	Kilimai ir kitos grindų dangos	visa		
05.1.3.	Baldų, būsto apstatymo reikmenų ir grindų dangų remontas	visa		
05.2.	Namų ūkio tekstilė			
05.2.1.	Namų ūkio tekstilė	visa		
05.3.	Šildymo ir maisto gaminimo įranga, šaldytuvai, skalbimo mašinos ir panašūs buitiniai prietaisai, įskaitant jų instaliaciją ir remontą			
05.3.1.	Elektriniai arba neelektriniai pagrindiniai namų ūkio prietaisai	visa		
05.3.2.	Smulkūs elektriniai namų ūkio prietaisai	visa		
05.3.3.	Namų ūkio prietaisų taisymas	visa		
05.4.	Stiklo dirbiniai, stalo reikmenys ir namų ūkio rykai			
05.4.1.	Stiklo dirbiniai, stalo reikmenys ir namų ūkio rykai	visa		
05.5.	Namų ir sodo įrankiai bei įrenginiai			
05.5.1.	Pagrindiniai įrankiai ir įrenginiai	visa		
05.5.2.	Smulkūs įrankiai ir įvairūs pagalbiniai reikmenys	visa		
05.6.	Prekės ir paslaugos įprastinei namų ūkio priežiūrai			
05.6.1.	Trumpalaikio naudojimo namų ūkio prekės	visa		
05.6.2.	Tarnų ir namų priežiūros paslaugos	visa		
06.	SVEIKATA			
06.1.	Medicinos gaminiai, aparatai ir įranga			
06.1.1.	Medicinos gaminiai, aparatai ir įranga	dalis ⁽¹⁶⁾	visas ⁽¹⁷⁾	
06.2.	Paslaugos ambulatoriniams pacientams			
06.2.1.	Medicinos paslaugos		visas ⁽¹⁷⁾	
06.2.2.	Stomatologijos paslaugos		visas ⁽¹⁷⁾	
06.2.3.	Paramedicinos paslaugos		visas ⁽¹⁷⁾	
06.3.	Ligoninių paslaugos			
06.3.1.	Ligoninių paslaugos ⁽¹⁸⁾			

Kodas	COICOP/SVKI pavadinimas	Pradinė apimtis 1997 m. sausio mėn.	Papildymas 1999 m. gruodžio mėn.	Neįtraukiama
07.	TRANSPORTAS			
07.1.	Transporto priemonių įsigijimas			
07.1.1.A.	Nauji automobiliai	visa		
07.1.1.B.	Naudoti automobiliai	visa		
07.1.2.	Motociklai	visa		
07.1.3.	Dviračiai	visa		
07.2.	Asmeninių transporto priemonių eksploatacija			
07.2.1.	Atsarginės dalys ir pagalbinių reikmenys	visa		
07.2.2.	Degalai ir tepalai	visa		
07.2.3.	Priežiūra ir remontas	visa		
07.2.4.	Kitos paslaugos, skirtos asmeninėms transporto priemonėms	visa ⁽¹⁹⁾		
07.3.	Transporto paslaugos			
07.3.1.	Keleivių vežimas geležinkeliu	visa		
07.3.2.	Keleivinių vežimas keliais	visa		
07.3.3.	Keleivių vežimas oru	visa		
07.3.4.	Keleivių vežimas jūra ir vidaus vandenimis	visa		
07.3.5.	Kitos perkamos transporto paslaugos	visa		
07.3.6.	Mišrusis keleivių vežimas	visa ⁽²⁰⁾		
08.	RYŠIAI			
08.1.	Ryšiai			
08.1.1.	Pašto paslaugos	visa		
08.1.2.	Telefonų ir telefaksų įranga	visa		
08.1.3.	Telefono, telegrafo ir telefakso paslaugos	visa		
09.	POILSIS IR KULTŪRA			
09.1.	Audiovizualiniai, fotografijos ir duomenų apdorojimo įrenginiai bei reikmenys, įskaitant jų taisymą			
09.1.1.	Garso ir vaizdo priėmimo, įrašymo ir atgaminimo įrenginiai	visa		
09.1.2.	Fotografijos ir kinematografijos įrenginiai ir optikos prietaisai	visa		
09.1.3.	Informacijos apdorojimo įrenginiai	visa		
09.1.4.	Vaizdo ir garso įrašų laikmenos	visa		
09.1.5.	Audiovizualinių, fotografijos ir informacijos apdorojimo įrenginių bei reikmenų taisymas	visa		
09.2.	Kiti poilsiui ir kultūrai skirti pagrindiniai ilgalaikio naudojimo reikmenys			
09.2.1.	Kiti poilsiui ir kultūrai skirti pagrindiniai ilgalaikio naudojimo reikmenys	visa		
09.2.2.	Kitų poilsiui ir kultūrai skirtų pagrindinių ilgalaikio naudojimo reikmenų remontas	visa		
09.3.	Kiti poilsio reikmenys ir įrenginiai; gėlės, sodai ir naminiai gyvūnėliai			
09.3.1.	Žaidimai, žaislai, mėgstami dalykai, įrenginiai sportui, stovyklavimui ir poilsiui lauke	visa		
09.3.2.	Sodininkavimas	visa		
09.3.3.	Naminiai gyvūnėliai	visa		
09.4.	Poilsio ir kultūros paslaugos			
09.4.1.	Poilsio ir sporto paslaugos	visa ⁽²¹⁾		
09.4.2.	Kultūros paslaugos	visa ⁽²²⁾		
09.4.3.	Azartiniai žaidimai			neįtraukiama

Kodas	COICOP/SVKI pavadinimas	Pradinė apimtis 1997 m. sausio mėn.	Papildymas 1999 m. gruodžio mėn.	Neįtraukiama
09.5.	Laikraščiai, knygos ir raštinės reikmenys			
09.5.1.	Knygos	dalys ⁽²³⁾	visas ⁽²⁴⁾	
09.5.2.	Laikraščiai ir periodiniai leidiniai	visa		
09.5.3.	Įvairūs spaudiniai	visa		
09.5.4.	Raštinės reikmenys ir piešimo medžiagos	dalys ⁽²³⁾	visas ⁽²⁴⁾	
09.6.	Atostogų išvykos			
09.6.1.	Atostogų išvykos	visa		
10.	ŠVIETIMAS			
10.1.	Švietimo paslaugos			
10.1.1.	Ikimokyklinis ir pradinis mokymas		visas ⁽²⁴⁾	
10.1.2.	Vidurinis mokymas		visas ⁽²⁴⁾	
10.1.3.	Aukštasis mokymas		visas ⁽²⁴⁾	
10.1.4.	Švietimo paslaugos, neskaidomos pagal lygmenis	dalys ⁽²⁵⁾	visas ⁽²⁴⁾	
11.	VIEŠBUČIAI, KAVINĖS IR RESTORANAI			
11.1.	Maisto tiekimo paslaugos			
11.1.1.	Restoranai ir kavinės	visa		
11.1.2.	Valgyklos	dalys ⁽²³⁾	visas ⁽²⁴⁾	
11.2.	Apgyvandinimo paslaugos			
11.2.1.	Apgyvandinimo paslaugos	dalys ⁽²³⁾	visas ⁽²⁴⁾	
12.	ĮVAIRIOS PREKĖS IR PASLAUGOS			
12.1.	Asmens priežiūra			
12.1.1.	Kirpyklos ir asmens priežiūros įstaigos	visa		
12.1.2.	Asmens priežiūros prietaisai, reikmenys ir priemonės	visa		
12.1.3.	Nieku kitur nepriskirtos asmens priežiūros paslaugos			neįtraukiama
12.2.	Nieku kitur nepriskirti asmeniniai daiktai			
12.2.1.	Juvelyriniai dirbiniai ir laikrodžiai	visa		
12.2.2.	Kiti asmeniniai daiktai	visa		
12.3.	Socialinė apsauga			
12.3.1.	Socialinės apsaugos paslaugos		dalys ⁽²⁶⁾	
12.4.	Draudimas			
12.4.1.	Gyvybės draudimas			neįtraukiama
12.4.2.	Būsto draudimas	dalys ⁽²⁷⁾	visas ⁽²⁸⁾	
12.4.3.	Sveikatos draudimas		visas ⁽²⁹⁾ ⁽³⁰⁾	
12.4.4.	Transporto priemonių draudimas	dalys ⁽³¹⁾	visas ⁽³²⁾ ⁽³⁰⁾	
12.4.5.	Kitos draudimo rūšys		visas ⁽³³⁾ ⁽³⁰⁾	
12.5.	Nieku kitur nepriskirtos finansinės paslaugos			
12.5.1.	Nieku kitur nepriskirtos finansinės paslaugos	dalys ⁽³⁴⁾	visas ⁽³⁵⁾	
12.5.2.	FISIM			neįtraukiama
12.6.	Kitos, nieku kitur nepriskirtos, paslaugos			
12.6.1.	Kitos, nieku kitur nepriskirtos, paslaugos	visa ⁽³⁶⁾		

- ⁽¹⁰⁾ Siejama su praktika, kurios laikomasi nustatant nacionalinius vartotojų kainų indeksus.
- ⁽¹¹⁾ Remiamasi visais nuomininkų faktiškai mokamais nuomos mokesčiais, t. y. nuomos mokesčiais, nuomininko mokamais savininkui net ir su bet kuriomis socialinėmis išmokomis, kurias nuomininkas gauna iš valdžios institucijų (įskaitant sumas, kurias nuomininko nuožūria tiesiogiai gauna savininkas); žr. Ib priedo Nr. 12b.
- ⁽¹²⁾ Tai nereikia, kad apskritai nereikia įtraukti savininko gyvenamo būsto.
- ⁽¹³⁾ Remiamasi nuomininkų arba nuosavame būste gyvenančių savininkų išlaidomis medžiagoms ir paslaugoms, skirtoms įprastinei priežiūrai ir remontui; laikantis sprendimo dėl savininko gyvenamo būsto apibūdinimo, šios grupės apimtį reikėtų išplėsti, kad apimtų išlaidas būsto didesniems apdailos darbams, priežiūrai ir remontui, taip pat priestatams ir perstatymui, kurių paprastai neapmoka nuomininkai; žr. taip pat Ib priedo Nr. 14 ir 15.
- ⁽¹⁴⁾ Remiamasi išlaidomis pagal vartojimą.
- ⁽¹⁵⁾ Remiamasi atskirai nustatomais mokesčiais už konkrečias su būstu susijusias paslaugas, nesvarbu ar vartotojai moka pagal vartojimą ar ne, išskyrus mokėjimus už paslaugas, finansuojamas iš bendro apmokestinimo; žr. taip pat Ib priedo Nr. 9 ir 29.
- ⁽¹⁶⁾ Remiamasi ne socialinės draudimo sistemos teikiamomis sveikatingumo prekėmis.
- ⁽¹⁷⁾ Visa apimtis yra siejama su ta išlaidų sveikatingumo prekėms ir paslaugoms (ne ligoninės ambulatorinėms paslaugoms) dalimi, už kurią moka vartotojas ir nekompensuoja Vyriausybė, socialinis draudimas arba ne pelno institucijos, aptarnaujančios namų ūkius (NPISH); žr. Ib priedo Nr. 12a ir metodologinius įtraukimo nurodymus, priimtus Tarybos reglamento (EB) Nr. 2494/95 14 straipsnyje nustatyta tvarka.
- ⁽¹⁸⁾ Metodologinės nuostatos ir įtraukimo tvarkaraštis nustatomi Tarybos reglamento (EB) Nr. 2494/95 14 straipsnyje nustatyta tvarka.
- ⁽¹⁹⁾ Apima vairuotojo pažymėjimus, techninę apžiūrą, automobilių asociacijos nario mokestį, mokesčius už važiavimą tiltais, tuneliais, keltais ir automobilių keliais; neapima leidimų turėti transporto priemonės ar jomis naudotis; žr. Ib priedo Nr. 9, 18 ir 19b.
- ⁽²⁰⁾ Nurodo bilietus, skirtus dviem ar daugiau transporto rūšims, kurioms išlaidų neįmanoma padalinti.
- ⁽²¹⁾ Apima išlaidas ar abonementinius mokesčius sporto klubams ir sveikatingumo centrams; jas taip pat sudaro sumos, mokamos už medžioklės ir žvejybos leidimus, jei Vyriausybė, imdamasi atlikti reguliavimo funkciją, taiko leidimų išdavimo sistemą; žr. taip pat Ib priedo Nr. 9 ir 19b.
- ⁽²²⁾ Apima įėjimo į muziejus, naudojimosi bibliotekomis, radijo ir televizijos licencijos ar abonementinius mokesčius; žr. taip pat Ib priedo Nr. 9 ir 10.
- ⁽²³⁾ Apima švietimo prekes ir paslaugas tik tuo atveju, jei už jas visiškai moka vartotojas.
- ⁽²⁴⁾ Visa apimtis yra siejama su ta švietimo prekėms ir paslaugoms dalimi išlaidų, kurias apmoka vartotojas ir kurių nekompensuoja Vyriausybė, socialinis draudimas arba namų ūkius aptarnaujančios ne pelno institucijos; žr. Ib priedo Nr. 12a ir metodologinius įtraukimo nurodymus, priimtus Reglamento (EB) Nr. 2494/95 14 straipsnyje nustatyta tvarka.
- ⁽²⁵⁾ Nurodo darbo su kompiuteriu, kalbos, mašinarščio kursus, už kuriuos visiškai moka vartotojas.
- ⁽²⁶⁾ Nurodo ikimokyklinės vaikų įstaigas, lopšelius, žaidimų mokyklas ir darželius, kurie nėra privaloma švietimo sistemos dalis; įtraukiamos tik tos išlaidos, kurias apmoka vartotojas ir kurių nekompensuoja Vyriausybė, socialinis draudimas arba namų ūkius aptarnaujančios ne pelno institucijos; žr. taip pat Ib priedo Nr. 12a; kitiems kodui 12.3.1 priskiriamiems dalykams, t. y. senelių globos namams, neįgaliųjų mokykloms, namų tvarkymo paslaugoms ir maisto programoms, taikoma ta pati tvarka, kuri apibūdinta 18 išnašoje.
- ⁽²⁷⁾ Nurodo paslaugos mokesčius už tai, kas yra viduje, draudimą.
- ⁽²⁸⁾ Visi paslaugų mokesčiai, kuriuos mokėjo nuosavame būste gyvenantys savininkai ir nuomininkai už įvairių rūšių draudimą, kuriuo paprastai pasirūpina nuomininkai, t. y. gaisro, vagystės, vandens padarytos žalos ir pan.; žr. taip pat Ib priedo Nr. 7, 8 ir 24; laikantis sprendimo dėl savininko gyvenamo būsto apibūdinimo, šios grupės aprėptį reikėtų išplėsti, kad ji apimtų nuosavame būste gyvenančių savininkų mokesčius už tas būsto draudimo rūšis, kuriomis paprastai pasirūpina savininkai.
- ⁽²⁹⁾ Paslaugų mokesčiai už privatų sveikatos draudimą ir draudimą nuo nelaimingų atsitikimų; žr. taip pat Ib priedo Nr. 7, 8 ir 24 bei metodologinius įtraukimo į grupę „0.6. Sveikata“ nurodymus, priimtus Tarybos reglamento (EB) Nr. 2494/95 14 straipsnyje nustatyta tvarka.
- ⁽³⁰⁾ Įtraukimo metodologiniai nurodymai ir tvarkaraštis priimami Tarybos reglamento (EB) Nr. 2494/95 14 straipsnyje nustatyta tvarka. Įgyvendinimas gali būti numatytas vėliau.
- ⁽³¹⁾ Paslaugų mokesčiai už individualaus transporto įrangą.
- ⁽³²⁾ Paslaugų mokesčiai už individualaus transporto įrangą, kelionių ir bagažo draudimą; žr. taip pat Ib priedo Nr. 7, 8 ir 24.
- ⁽³³⁾ Paslaugų mokesčiai už draudimą, pvz., civilinės atsakomybės už žalą ar nuostolius tretiesiems asmenims arba jų turtui, kuri atsiranda ne dėl individualaus transporto įrangos valdymo; žr. taip pat Ib priedo Nr. 7, 8 ir 24.
- ⁽³⁴⁾ Bankų paslaugų mokesčiai, kurie yra neišreikiami santykiu su operacijos verte.
- ⁽³⁵⁾ Finansinės paslaugos, įskaitant bankų paslaugas; neįtraukiami paslaugų mokesčiai už privačių ar viešųjų pensijų fondus, kurie yra gyvybės draudimo rūšis, skirti specifinėms asmenų grupėms, taip pat palūkanų mokėjimai; žr. taip pat Ib priedo Nr. 21 ir 23.
- ⁽³⁶⁾ Apima mokesčius už pasų, gimimo, santuokos ar mirties pažymėjimų išdavimą ir profesinių asociacijų nario mokesčius, jei jie gali būti laikomi mokėjimais už suteiktas paslaugas; žr. Ib priedo Nr. 9 ir 19.

Ib PRIEDAS

A. NAMŲ ŪKIO GALUTINIŲ PINIGINIŲ VARTOJIMO IŠLAIDŲ APIBRĖŽIMAS

1. Namų ūkio sektorius apima asmenis arba jų grupes (kaip apibrėžta ESS 2.76.a ir 2.76.b) ir gali apimti arba neapimti institucinius namų ūkius (kaip apibrėžta ESS 2.76.b).
2. Nuolatinę gyvenamąją vietą turintis namų ūkis turi savo ekonominio intereso centrą valstybės narės teritorijoje, kuri gali apimti arba neapimti teritorinius ar eksteritorinius anklavus (kaip apibrėžta ESS 2.04–2.07).
3. Piniginis sandoris yra ekonominis srautas, kuris yra institucinių subjektų sąveika abipusiu susitarimu, kai dalyvaujantys subjektai moka tam tikras sumas ar jas gauna arba išiskolina ar gauna turtą, išreikštą piniginiiais vienetais. Namų ūkio atliekų surinkimas nusistovėjusia tvarka yra abipusis susitarimas. Sandoriai, nesusiję su grynųjų arba piniginiiais vienetais išreikšto turto ar išiskolinimų mainais, nėra piniginiai sandoriai. Subjekto vidaus sandoriai paprastai nėra piniginiai sandoriai. Nepiniginiai sandoriai, susiję su daugiau kaip vienu instituciniu subjektu, yra sandoriai produktais (natūriniai prekių ar paslaugų mainai), paskirstymo sandoriai (atlyginimas natūra, pervedimas natūra ir pan.) ir kiti sandoriai (nesukurto ne finansinio turto mainai).

Namų ūkio galutinės piniginės vartojimo išlaidos, apimančios šiuos abejotinus atvejus:

4. Tam tikros medžiagos, nepriskiriamos tarpiniam vartojimui, t. y. medžiagos smulkiam būsto remonto ir interjero apdailos darbams, kokius paprastai atlieka nuomininkai ir savininkai, taip pat medžiagas ilgalaikio naudojimo vartojimo reikmenų, įskaitant transporto priemones, remontui ir eksploatacijai.
5. Tam tikri dalykai, nepriskiriami kapitalo formavimui, ypač ilgalaikio naudojimo vartojimo reikmenys, kurie savo funkciją atlieka per kelis apskaitos laikotarpius, taip pat kai kurių ilgalaikio naudojimo reikmenų nuosavybės perdavimas iš įmonės į namų ūkį.
6. Tiesiogiai apmokamos finansinės paslaugos.
7. Ne gyvybės draudimo paslaugos pagal tų paslaugų aiškiai nustatytą kainos dydį.
8. Visos išlaidos, finansuojamos iš ne gyvybės draudimo, įskaitant draudimo kompanijų tiesiogiai išmokėtas sumas garažams, ligoninėms, gydytojams ir pan. Tai reiškia, kad visa kaina, namų ūkių arba draudimo kompanijų sumokėta garažams, ligoninėms, gydytojams ir pan., yra įtrauktina sudarant SVKI.

Ne gyvybės draudimo reikalavimai yra sumos, kurias draudimo įmonės turi išmokėti asmenims atlygindamos už jiems padarytus sužeidimus arba prekėms padarytą žalą. Tai yra einamieji draudimo kompanijų pervedimai juos gaunantiems namų ūkiams ir dėl to jie sudaro namų ūkių disponuojamas pajamas. Bet kurios dėl to apmokamos išlaidos, pvz., mokėjimai garažams, ligoninėms ar gydytojams, yra laikomos namų ūkių, o ne draudimo kompanijų apmokamomis išlaidomis. Svarbu, ar namų ūkiai iš tikrųjų apmoka išlaidas prieš išmokant draudus pinigų, nes tada jos atrodo kaip socialinio draudimo kompensacijos, ar ta sumas garažams, ligoninėms ir pan. tiesiogiai moka draudimo kompanijos. Pastaruoju atveju šios kompanijos tik atstovauja namų ūkiams, kurie vis tik laikomi apmokančiais išlaidas.

9. Tai namų ūkių mokėjimai už licencijas, leidimus ir pan., kurie yra laikomi paslaugų pirkimais. Jei Vyriausybė išduoda licencijas kai kurioms reguliavimo funkcijoms organizuoti, pvz., tikrindamas atitinkamų asmenų kompetenciją ar kvalifikaciją, atliekami mokėjimai turėtų būti laikomi paslaugų pirkimu iš Vyriausybės ir kainos įtraukiamos į SVKI, bet jei licencijos yra išduodamos automatiškai sumokėjus mokėtinas sumas, mokėjimai turėtų būti laikomi tiesioginiais mokesčiais, o ne kainomis. Vairuotojo arba piloto pažymėjimai, televizijos ar radijo licencijos, leidimai įsigyti ir laikyti šaunamuosius ginklus, įėjimo į muziejus ar bibliotekas mokesčiai, šiukšlių išvežimo mokesčiai ir pan. dauguma atvejų yra laikomi Vyriausybės teikiamų paslaugų pirkimu, o transporto priemonių, laivų ar orlaivų naudojimo licencijos dauguma atvejų yra laikomos valstybės mokesčiais.

10. Produkcijos pirkimas ekonominiu atžvilgiu neišskirtinėmis kainomis, pvz., įėjimo į muziejų mokesčiai.

Namų ūkių galutinės piniginės vartojimo išlaidos, neapimančios tokių abejotinų atvejų:

11. Pajamų natūra, nes tai nėra piniginis sandoris (nors pagal ESS 3.76.b jos yra įtraukiamos į galutinės vartojimo išlaidas).
12. a) Namų ūkių gautų socialinių pervedimų natūra, įskaitant dalis namų ūkių iš pradžių padarytų išlaidų dalis, kurias jiems vėliau apmoka socialinis draudimas, Vyriausybės padaliniai arba namų ūkius aptarnaujančios ne pelno institucijos (angl. NPISH), pvz., gydymo išlaidoms ar švietimui. Kai namų ūkis perka prekę ar paslaugą, už kurią vėliau iš dalies ar visiškai kompensuojama, tas namų ūkis yra laikomas tik socialinio fondo, Vyriausybės padalinio arba namų ūkius aptarnaujančios ne pelno institucijos vardu veikiančiu atstovu. Namų ūkiams gražinamos sumos yra socialinio draudimo, Vyriausybės padalinių arba namų ūkius aptarnaujančių ne pelno institucijų daromi socialiniai pervedimai natūra. Jie nėra fiksuojami kaip grynųjų pervedimai namų ūkiams ir nesudaro namų ūkių disponuojamų pajamų dalies. Tokio apskaitos vertinimo rezultatas yra tas pats kaip ir tuo atveju, kai socialinio draudimo fondas perkas prekes ir paslaugas iš rinkos dalyvių, o paskui perparduoda jas namų ūkiams mažesnėmis negu rinkos kainomis. Tai reiškia, kad SVKI apskaičiuojama kaina yra namų ūkio sumokėta suma atskaičius kompensaciją.
- b) Visos kitos valstybės institucijų gražinamosios išmokos, ypač mokėjimai už būstą nuomininkams, kad būtų sumažintas jų nuomos mokestis (įskaitant mokėjimus nuomininko nuožiūra tiesiogiai savininkui), yra laikomi socialinėmis išmokomis grynaisiais ir dėl to patenka į namų ūkių disponuojamas pajamas. Tai reiškia, kad iki gražinamosios išmokos visa prekės ar paslaugos kaina yra įtraukiama į SVKI.
13. Savininkų gyvenamojo būsto paslaugų, nes jos yra ne piniginiai sandoriai (nors pagal ESS 3.76.a jos yra įtraukiamos į galutinės vartojimo išlaidas).
14. Būsto pirkimo ir to, kas laikoma nesukurto turto įsigijimu, būtent žemės pirkimo.
15. Nuosavame būste gyvenančio savininko išlaidų būsto apdailai, eksploatacijai ir remontui, kurio paprastai neatlieka nuomininkai.
16. Išlaidų brangenybėms.
17. Namų ūkių, kaip juridiniai asmenys turinčių neįregistruotas įmones, išlaidų verslo reikalams.
18. Einamųjų pajamų ir turto mokesčių, kurie visi yra privalomi neatlyginami mokėjimai grynaisiais ar natūra, kuriuos už institucinių subjektų pajamas ir turtą periodiškai renka bendroji Vyriausybė ir likusioji pasaulio dalis, ir kai kurių periodiškų mokesčių, kurie apskaičiuojami ne pagal pajamas ar turtą. Kitus einamuosius mokesčius sudaro visi namų ūkių mokėjimai už licencijas, kurie yra laikomi valstybiniais mokesčiais, pvz., licencijos turėti transporto priemonės, laivus ar orlaivius ar jais naudotis.
19. a) Abonementinių mokesčių, įmokų ir nario mokesčių, kuriuos namų ūkiai moka namų ūkius aptarnaujančioms ne pelno institucijoms, t. y. profesinėms sąjungoms, profesinėms draugijoms, bažnyčioms ir visuomeniniams, kultūros, laisvalaikio ir sporto klubams.
- b) Tačiau, jei klubas, sąjunga ar asociacija gali būti laikomi rinkos dalyviais, parduodančiais savo paslaugas ekonominiu atžvilgiu išskirtine kaina, o taip paprastai būna netgi tada, kai pagal teisinį statusą tai yra ne pelno organizacijos, tai namų ūkių mokami abonementiniai mokesčiai, įmokos ir nario mokesčiai yra laikomi ne pervedimu, o mokėjimais už suteiktas paslaugas ir dėl to įtraukiami į SVKI.
20. Namų ūkių savanoriškų pervedimų grynaisiais ar natūra labdaros, gelbėjimo ir pagalbos organizacijoms.

21. Turto pajamų mokėjimų, įskaitant palūkanas. Turto pajamos yra pajamos, finansinio turto ar materialaus nesukurto turto savininko gaunamos už lėšų teikimą ar materialaus nesukurto turto davimą kitam instituciniam subjektui disponuoti. Laikantis tarp jų sudarytų finansinių dokumentų sąlygų, palūkanos yra suma, kurią per tam tikrą laikotarpį skolininkas turi mokėti kreditoriui nesumažindamas pagrindinės skolos dydžio.
22. Privalomųjų ar savanoriškų socialinių įmokų, tokių kaip darbdavių faktiškų socialinių įmokų socialinio draudimo fondams, draudimo įmonėms arba savarankiškiems ar nesavarankiškiems pensijų fondams, administruojantiems socialinio draudimo sistemas, kad garantuotų socialines išmokas savo samdomiems darbuotojams, arba samdomųjų darbuotojų socialinių įmokų, mokėtinų pagal socialinio draudimo, finansuojamas ir nefinansuojamas privačias sistemas.
23. Gyvybės draudimo ir pensijų finansavimo paslaugų (nors pagal ESS 3.76.f ir g tokios paslaugos yra įtraukiamos į galutines vartojimo išlaidas pagal aiškiai nustatytą paslaugos kainą).
24. Grynųjų ne gyvybės draudimo įmokų. Tai yra įmokos, mokamos pagal institucinių subjektų įgytus draudimo polisus. Individualių namų ūkių įgyti draudimo polisai yra tie, kuriuos jie įgyja savo iniciatyva ir savo naudai nepriklausomai nuo savo darbdavių ar Vyriausybės ir atskirai nuo bet kurios socialinio draudimo sistemos. Grynasis ne gyvybės draudimo įmokas sudaro ir faktiškai poliso turėtojų mokėtinos įmokos, kad būtų apdrausti apskaitos laikotarpiu (pelnutos įmokos), ir įmokų priedai, mokami iš turto pajamų, priskiriamų draudimo polisų turėtojams, atskaičius draudimą tvarkančių draudimo įmonių imamus paslaugų mokesčius. (Pastaba: šis paslaugos mokestis yra įtraukiamas į namų ūkio galutines pinigines vartojimo išlaidas). Grynosios ne gyvybės draudimo įmokos yra tokios įmokos, kuriomis siekiama apsidrausti nuo įvairių įvykių ar nelaimingų atsitikimų, kurių metu dėl gaivalinių nelaimių ar žmonių veiklos, pvz., gaisrų, potvynių, avarijų, susidūrimų, nuskendimų, vagysčių, smurto, nelaimingų atsitikimų, ligos, padaroma žalą prekėms ar turtui arba sužalojami asmenys, arba nuo finansinių nuostolių, patiriamų dėl ligos, nedarbo, nelaimingų atsitikimų ir pan.
25. Einamųjų pervedimų tarp namų ūkių, kuriuos sudaro visi einamieji pervedimai grynaisiais ar natūra, kuriuos tarpusavyje atlieka ar gauna gyvenamąją vietą turintys namų ūkiai tarpusavyje ar su gyvenamosios vietos neturinčiais namų ūkiais.
26. Baudų ir delspinigių. Juos instituciniams subjektams nustato teismai ar pusiau teisminės institucijos, ir jie yra privalomi einamieji pervedimai. Neįtraukiamos ir baudos bei delspinigiai, kuriuos skiria mokesčių administravimo institucijos už vengimą ar vėlavimą mokėti mokesčius, nes jie paprastai negali būti atskirti nuo pačių mokesčių.
27. Loterijų ir azartinių žaidimų: nei paslaugos mokesčio subjektui, organizuojančiam loteriją ar azartinius žaidimus, nei likučio einamajam pervedimui, kuris išmokamas nugalėtojams (nors pagal ESS 4.135 paslaugos mokestis yra įtraukiamas į galutines vartojimo išlaidas).

B. KAINOS APIBRĖŽIMAS

28. Pirkimo momentu pirkėjo kaina yra faktiškai pirkėjo už produktus mokama kaina; įskaitant visus valstybinius mokesčius ir atmetant tų produktų subsidijas; iš standartinių kainų ar mokesčių išskaičiuavus nuolaidas už pirkimą dideliais kiekiais ar ne didžiausios paklausos metu; atmetant palūkanas ar paslaugos mokesčius, pridedamus pagal kredito teikimo susitarimus; atmetant bet kuriuos papildomus mokesčius neįstengiant sumokėti perkant nustatytu laikotarpiu.
29. Prekes ir paslaugas individualiam vartojimui („individualias prekes ir paslaugas“) namų ūkiai įgyja ir naudoja to namų ūkio narių poreikiams ir reikmėms tenkinti. Individualioms prekėms ir paslaugoms taikomi tokie reikalavimai:
 - a) reikia, kad būtų galima stebėti ir fiksuoti, ar individualus namų ūkis ar jo nariai įsigyja prekes ar paslaugas, ir to įsigijimo laiką;

- b) namų ūkis turi sutikti, kad būtų teikiama prekė ar paslauga, ir imtis bet kurių reikalingų veiksmų, kad būtų galima, pvz., lankyti mokyklą ar kliniką;
- c) prekė ar paslauga turi būti tokia, kad ją išigyjant vienam namų ūkiui ar asmeniui arba galbūt nedidelei ribotai asmenų grupei jos negalėtų įsigyti kitas namų ūkis ar asmenys.

Visos namų ūkio galutinio vartojimo išlaidos yra individualios. Nusistovėjusia tvarka visos prekės ir paslaugos, kurias teikia namų ūkius aptarnaujančios ne pelno institucijos, yra laikomos individualiomis.

Nusistovėjusia tvarka visos Vyriausybės galutinio vartojimo išlaidos švietimui, sveikatingumui, socialinei apsaugai ir gerovei, sportui ir poilsiui, kultūrai turėtų būti laikomos išlaidomis individualaus vartojimo paslaugoms, išskyrus išlaidas bendram administravimui, reguliavimui, moksliniams tyrimams ir pan. Be to, išlaidos būsto aprūpinimui, buitinių atliekų surinkimui ir transporto sistemos veiklai taip pat turėtų būti laikomos individualiomis. Kolektyvinės vartojimo išlaidos yra likusioji Vyriausybės galutinio vartojimo išlaidų dalis. Ją sudaro visų pirma visuomenės valdymas ir reguliavimas, saugumo ir gynybos užtikrinimas, viešosios tvarkos palaikymas, įstatymų ir kitų teisės aktų leidyba, visuomenės sveikatos palaikymas, aplinkos apsauga, moksliniai tyrimai ir plėtra, infrastruktūra ir ekonominė plėtra.
